

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Ataur Rahman,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă Liton Md Md Ataur Rahman împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 25 martie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-421/25
NR. PIGD 2-24130619-01-3ra-16072025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. M. Popescu,
Curtea de Apel Centru, jud. Gh. Mîra, V. Sîrbu, A. Cașcaval,

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Ataur Rahman,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 15 noiembrie 2024, Liton Md Md Ataur Rahman a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație solicitând:

- anularea Deciziei nr. 6231/24/DAA din 17 octombrie 2024 a Direcției azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație;

2. obligarea Inspectoratului General pentru Migrație să emită actul individual favorabil cu privire la acordarea unei forme de protecție.

3. În motivarea acțiunii a indicat că, s-a născut la 20 aprilie 1978 în Republica Bangladesh, fiind de naționalitate bangladesh, cetățean al Republicii Bangladesh și de religie musulman. A plecat din Bangladesh, deoarece nu este de acord cu politica dusă de către partidul de guvernământ Liga Awami, fiind un susținător al partidului de opoziție Partidului Naționalist din Bangladesh.

4. A menționat că membrii, susținătorii partidului de guvernământ amenință și maltratează pe cei care nu sunt de acord și nu susțin Liga Awami. Astfel, a decis să plece din țară pentru că se temea pentru integritatea sa fizică și psihică.

5. Notează că, a reușit să obțină o viză de muncă pentru Republica Moldova și a plecat din țară, însă nu se poate întoarce în Republica Bangladesh, deoarece nu se identifică cu politica acestui stat în prezent.

6. A precizat că din informațiile răspândite, în Republica Bangladesh cetățenii care nu susțin politica guvernului și a președintelui sunt arestați, condamnați, maltratați, fiind aplicată forța fizică în privința lor de agenții guvernamentali.

7. De asemenea, reclamantul a comunicat că a solicitat acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova fiindcă îi este teamă pentru viața sa, iar dacă nu va fi acceptat, există riscul să fie supus persecuțiilor și vătămarilor grave din partea autorităților Republicii Bangladesh.

8. A subliniat că a relatat toate acestea în cadrul interviului la Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, dar de către reprezentanții acesteia a fost luată decizia de a respinge cererea sa de acordare a unei forme de protecție.

9. Consideră că este cel puțin ciudată poziția Direcției azil și apatridie, or pe de o parte cele declarate sunt probate inclusiv prin informațiile din Republica Bangladesh, care sunt publicate de organisme internaționale credibile, iar pe de altă parte se concluzionează că nu exista nici un pericol pentru viața sa.

10. A notat că din motivarea deciziei de respingere se observă că Direcția Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii sale de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova. Mai mult ca atât, motivarea este contrazisă de rapoartele organizațiilor internaționale.

11. Invocă că a întreprins toate măsurile posibile pentru probarea celor declarate la interviu, iar reprezentanții Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație, în cazul în care aveau careva dubii nici nu au analizat și nu iau oferit „beneficiul dubiului” prevăzut la art. 44 din Legea 270.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea din 03 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată, acțiunea înaintată de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Aatur Rahman împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 02 ianuarie 2025, avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Aatur Rahman a depus cerere de apel nemotivat, iar la 02 aprilie 2025 a depus cerere de apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru s-a respins apelul declarat de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Aatur Rahman și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 3 decembrie 2024.

15. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că, MD Liton, născut la data de 20 aprilie 1978, cetățean al Republicii Bangladesh și de religie musulmană, a venit în Republica Moldova la data de 11 februarie 2023. Intrarea în Republica Moldova a avut loc în baza unei vize obținute în temeiul invitației nr. 46105, eliberată la solicitarea companiei SRL „Loridon Group”, obținând un permis de ședere în scop de muncă. Ulterior, la 17 aprilie 2024, MD Liton a depus o cerere către Biroul Migrație și Azil, solicitând acordarea statutului de azilant pe teritoriul

Republicii Moldova. În contextul solicitării, dar și în cadrul interviului, MD Liton a precizat că scopul aflării lui pe teritoriul Republicii Moldova este de ordin financiar, bazat pe intenția de a lucra și a-și întreține familia.

16. A reținut Curtea de Apel prevederile art. art. 17 alin. (1), art. 19, art. 42 alin. (1)-(2), art. 43 alin. (1)-(4), art. 44, art. 45 alin. (1)-(3), art. 48, art. 56, art. 63 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

17. Totodată, cu referire la aspectul elucidat în acțiunea înaintată și în cererea de apel, în sensul că reclamantul/apelant are teama pentru viața și libertatea sa, deoarece, este simpatizant al unui partid politic, riscă de a fi agresat fizic de către membrii partidului aflat la guvernare, Completul a menționat că acesta nu poate fi privit prin prisma condițiilor art. 45 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

18. De altfel, a notat pct. 80, pct. 81, pct. 82, din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, de asemenea a reținut că în Manual se menționează că solicitantul care afirmă că se teme de persecuție din cauza opiniei politice trebuie să demonstreze că autoritățile din țara de origine îi cunoșteau opiniile înainte de părăsire a țării.

19. Completul instanței de apel a apreciat că, la caz, MD Liton nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenții de persecuție sau vătămări grave.

20. Mai mult ca atât a notat că, la stabilirea persecuției „datorită opiniei politice” trebuie de atras atenția asupra personalității solicitantului și opinia sa politica, or, la caz a stabilit că solicitantul de azil nu a fost o personalitate politică sau sa desfășoare careva activități politice, și era doar simplu simpatizant.

21. De asemenea, apelantul nu a demonstrat cu probe veridice că partidul de guvernământ „Awami League”, sau membrii acestuia, aplică presiuni asupra partidului/membrilor partidului politic BNP, și în special asupra acestuia.

22. Totodată, deși apelantul susține că este adept al partidului Bangladesh Naționalist Party (BNP), iar prin prisma faptului dat, siguranța sa este amenințată de membrii partidului de guvernământ (Awami League), instanța de apel a remarcat faptul că apelantul nu a demonstrat faptul, că plecarea sa din țara de origine ar fi efectul unor acțiuni de intimidare și/sau persecuție din partea organelor oficiale, or, MD Liton a părăsit legal țara de origine, având contacte directe cu autoritățile statale, iar în luna iunie 2022 și-a perfectat pașaportul național. Aceste circumstanțe indică faptul că reclamantul nu se afla în atenția autorităților ca o persoană considerată periculoasă pentru ordinea publică sau securitatea națională,

iar declarațiile solicitantului de azil cu privire la temerea sa bazată pe „opinia politică” sunt considerate irelevante, or, potrivit pct. 106 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de acordare a statutului de refugiat în baza Convenției de la Geneva din 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că: Ori de câte ori este posibil, protecția națională are prioritate față de protecția internațională.

23. Instanța de apel a menționează că în vederea admiterii cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

24. Cu toate acestea, faptele descrise (presiunile asupra membrilor partidului politic BNP din partea membrilor partidului „Awami League”, nu au fost confirmate, contrar aserțiunilor invocate în cererea de apel, iar prin urmare, instanța de apel a constatat că este corectă concluzia primei instanțe cu privire la legalitatea actului administrativ contestat.

25. De asemenea, instanța de apel a notat că în susținerea cerințelor înaintate MD Liton a făcut referire la faptul că, la reîntoarcerea în țară poate fi expus unor riscuri semnificative. Însă, reclamantul nu a demonstrat faptul că în privința sa a fost intentată o cauză penală și că în privința sa au fost aplicate acte de persecuție, în sensul art. 17 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, care ar fi suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului; să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală; măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie; acuzări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționate; acuzări sau pedepsiri ca urmare n refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra; abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

26. Cu privire la motivele invocate în apel, instanța a reținut că în raport cu MD Liton, nu s-au constatat temeri bine întemeiate și justificate de a fi persecutat, or, cele invocate de către solicitant, nu constituie acte de persecuție așa cum este reglementată în legislația națională, fapt ce duce la neimpunerea examinării a elementului obiectiv. Suplimentar, solicitantul nu a putut demonstra de către cine

anume este intimidat în țara de origine, or, aspectele expuse atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cererea de apel, poartă un caracter de ordin general.

27. Astfel, din circumstanțele enumerate supra, nu rezultă existența unei temeri sau a unei probabilități de persecuție în țara de origine, or, nici Inspectoratului General pentru Migrație din cadrul MAI și nici instanțelor de judecată, nu le-au fost prezentate probe pertinente și concludente privind prezența unor temeri bine întemeiate că MD Liton a fost persecutat în țara sa de origine pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică și că datorită acestor temeri nu se poate afla sub protecția țării a cărei cetățeniei o deține.

28. Completul de judecată a reiterat că în susținerea cerințelor înaintate, reclamantul/apelant operează cu presupuneri, iar afirmațiile cu privire la expunerea riscului de a fi persecutat pe motive politice, sunt premature și irelevante, or, MD Liton nu a individualizat nicio acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia, în defavoarea solicitantului de azil fiind conchis faptul că acesta a oferit o informație destul de generală privind temerea sa individuală.

29. Suplimentar, instanța a subliniat că în cadrul notei de interviu solicitantul a declarat expres că a venit din Bangladesh în Republica Moldova în scop de muncă la compania SRL "Loridon Group" și a distins un temei determinativ pentru solicitarea azilului și anume de a se afla pe teritoriul Republicii Moldova în scop economic.

30. Subsidiar, cu referire la argumentele apelantului despre temerile bine întemeiate de a se reîntoarce în țara de origine, a menționat că statutul de refugiat nu este determinat doar de simpla existență a unei stări de spirit a celui în cauză, ci și de situația obiectivă pe care se bazează aceasta. Termenul de: „temeri bine întemeiate”, conține atât un element subiectiv, cât și unul obiectiv, iar pentru determinarea existenței unei temeri bine întemeiate trebuie luate considerație ambele elemente.

31. Instanța de apel a considerat că organul emitent a evaluat declarațiile făcute de solicitantul de azil – MD Liton și au fost analizate în contextul unor situații concrete, cunoașterea condițiilor din țara de origine a solicitantului fiind indispensabilă.

32. Instanța a constatat temeinicia și legalitatea Deciziei Inspectoratului General pentru Migrație nr. 6231/24/DAA din 17 octombrie 2024 cu privire la respingerea cererii de azil, or, MD Liton nu a dovedit faptul că a fost și poate fi supus persecuției în țara de origine pe motive politice, că există riscul real de a fi supus unor vătămări grave, respectiv, în privința lui nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea unei forme de protecție prevăzute de art. 16 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

33. La 11 iulie 2025, avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Aatur Rahman a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 mai 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

34. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cererea de chemare în judecată, cererea de apel și suplimentar a indicat că, consideră că atât decizia Curții de Apel Centru din 28 mai 2025 cât și hotărârea Judecătorei Chișinău din 3 decembrie 2024 sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate integral. Hotărârile instanțelor inferioare se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

POZIȚIA INTIMATULUI

35. La 21 iulie 2025 intimatul Inspectoratului General pentru Migrație a depus referință solicitând respingerea recursului ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă

acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

39. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului la 25 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.96).

41. Cererea de recurs a fost depusă la 11 iulie 2025. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Ataur Rahman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă

interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Ataur Rahman.

54. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Pavel Grițco în interesele lui Liton Md Md Ataur Rahman.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Diana Stănilă